Ч. 308. (479). Львів, Второк дня 19. грудня 1916. Рік II.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна й літературна ґазета.

Ціна примірника 6 сот.
На провінції 8 сот.
В занятих територіях 4 коп.

Виходить що дня рано кромі понеділка.

[illegible] передплати у Львові:

На рік	18·—	К.
„ пів року	9·—	„
„ чверть року	6·—	„
„ місяць	1·80	„

В краю і державі:

На рік	24·—	К.
„ пів року	12·—	„
„ чверть року	6·—	„
„ місяць	2·40	„

За границю:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	8 дол.
В инших державах	40 фр.

Рекламації вільні від почтової оплати. Рукописі приймаєть ся лиш оплачені, а звертаєть ся тільки важнійші застережені. — „Українське Слово“ продають всі бюра по цілім краю.

Адреса редакції, адміністрації й експедиції: ЛЬВІВ, ул. Руска ч. 3.

Ціна оголошень:

За оголошеня числимо за одношпальтову стрічку або її місце 40 сот. Надіслане 60 сот., за стрічку а в оповістках 80 сот., в редакційній части 1 К. Повідомленя про вінчаня, заручини і т. д. 1·50 К. за стрічку найменше 4 К. Дрібні оголошеня за слово 10 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошеня за окремою умовою. — За зміну адреси платить ся 50 сот.

Праця над собою.

Нинішна війна стала для нас не в однім тернистою наукою. Скільки то гарних мрій на кождім поли вона не розвіяла, скільки засадами доси незрушимими вона не захитала! Не одно, що ми вважали менше потрібним, вона виказала нам невідкличну тогож конечність, що ми високо цінили, показалось меншевартним!

Довоєнною нашою слабою стороною була завелика у нас віра до високої політики. Спасене народа добачували многі з нас в прихильности сильних сего світа, в зносинах з рішаючими кругами, в звязках з преріжними народами та сторонництвами, в хитрости політики й дипльомації. Не говоримо зовсім того, будьтоби ціла наша народна енерґія була звернена виключно лиш в ту сторону. Противно, дуже інтензивно працювали ми також у себе дома, запопадливо орали й засівали ми також нашу рідну ниву, виковували з несвідомої почасти маси зряче українство. Та все таки ся наша робота не йшла в парі з потребою, не відповідала тій мірі, якої від нас домагали ся сучасні обставини. Поммо того ми все таки були у великій части непоправними мрійниками, ми все таки надіялись у своїй наївностии на політичні чуда, ми не покидали рабського „фільства“.

Війна нас розчарувала, очуняла. Вона пригадала нам тезу, голошену ще царем Давидом: Не надійте ся на князи земстії... Тепер вже мабуть і найбільші „політики“ зрозуміли, що наша „політика“ не ішла одиноко доброю дорогою. „Висока політика“ закпила собі з нас. Вона нас навчила, а радше практично переконала, що всяка любов, симпатія, прихильність, сентименталізм, в житю народів, в житю практичнім, се слова без змісту, се пісонька без мельодії.

Світ тільки з силою числить ся.

Тож і ми, коли хочемо, щоби з нами числились, коли хочемо для свого народа добитись красшої долі, мусимо викресати з себе силу, таку силу, перед якою сама конечність мусіла би гнути голову. Без того шкода всяких заходів.

Не значить се занедбувати цілковито дотеперішного способу поступованя. Се було би також великою хибою. Тільки в сім поступованю не бачити завершеня нашої народної праці. За те усі наші сили, цілу нашу народну енерґію треба передовсім спрямувати до праці над основою нашого національного істнованя, до праці над самим народом.

У чім лежить ся праця — на се мабуть злишно вказувати. Ми звернемо тільки увагу на найблизші наші завданя, що стоять на дневнім порядку.

Перш за все повинні ми занятись долею наших виселенців. Тисячі — тисячі нашого нещасного народу усунено на силу з його батьківщини і прогнано в світ шукати пристановища або під плотом, або що ще гірше, по славних бараках. Скільки їх вигинуло з голоду і холоду, один Господь знає!

Другою пекучою справою се опіка над нашими сиротами по поляглих борцях, се наші захисти, захоронки... Чи ми так, як треба дбаємо про сї опущені істоти?

Нам треба як найбільше нашої свідомої інтеліґенції; звідси обовязок заопікуватись школами, бурсами.

Ми мусимо як найскорше прогнати від нас той соромний анальфабетизм, безграмотність.

На часі також борба з алькоголізмом.

Конечна віднова і ревна праця по всіх наших політичних, культурних і економічних товариствах...

Одним словом як найревнійша праця „в долї“ між народом, праця над освідомлюванем, над орґанізованем його, над просвічуванем його, над піднесенем його до рівня иньших европейських народів. У сій праці кожда одиниця повинна нам бути дорога, найменша дитинка нашого народу не повинна увійти нашого ока, нашої уваги, нашої опіки.

Коли так освідомимо наш нарід і зорґанізуємо його, коли його в той спосіб звропеізуємо, тоді і світ буде з нами числити ся і не буде переходити над нами та над нашими жаданями до дневного порядку. Тоді всякі зміни звязані з війною, тоді всякі переміни на найвисших і низших становисках будуть нам байдужними, маловажними, тоді, й всяке розчароване буде неможливе, бо ми будемо вистарчати самі для себе, бо ми завсїди будемо тільки собою...

Росія не хоче мира.

На онодїшнім засїданю російської Думи виголосив мінїстер заграничних справ Покровський бесїду, в котрій сказав:

„Звертаю ся до панів зараз по обнятю уряду міністра справ заграничних. Я не в силі представити панам подрібно політичного положеня, але чую обовязок повідомити панів зараз про те, що цар прихилив ся до становиска правительства супроти просьби наших ворогів, яка відома вам з телеґрам аґенції. Мирові слова, що вийшли з сторони, на котрій тяжить відвічальність за пожежу світової війни, якої не записала літопись, не були несподіванкою для союзників. В часї півторалітної війни Німеччина більше як два рази говорила про мир. Вона говорила про нього до своїх військ і населеня завсїди, коли ішло про підприняте, яке мало принести рішене. По кождім військовім успіхови, обчисленому на те, щоби кидав ся в очи, пробувала Німеччина заключити відрубний мир то із сею, то з тою стороною. Вона працювала ревно в тім дусї в невтральній пресі. Сї всї проби Німців стрінули ся з опором і рішучим супокоєм союзних держав. Коли Німці переконали ся тепер, що не здужають зробити вилому в нашім незрушенім порозуміню, виступили з офіціяльним предложенєм розпочати мирові переговори. Щоби оцінити те предложенє, треба взяти під увагу як його зміст, так і обставини, серед яких його зроблено. На ділї німецьке предложенє не містить жадних конкретних подробиць що до мира, про котрий в нім говорить ся... Осередні держави предкладають дальше, щоби розпочати мирові переговори і висловлюють переконанє, що їх предложеня запоручають бутє, честь та розвій „їх“ народів і будуть творити основу тривалого мира. Ось цїлий зміст повідомленя, а кромі того заповідь, що війна на випадок відкиненя предложеня буде ведена до побідного закінченя і що на нас та на наших союзників має спасти відвічальність за дальший пролив крови.

Серед яких обставин зробила Німеччина предложенє? Ворожі війська обсадили Бельґію, Сербію, Чорногору, часть Франції, Росії і Румунії. Німеччина і Австро-Угорщина оголосили якраз позірну незалежність частий Польщі і силкують ся тим самим положити руку на цілім польськім народї. Хто отже витягнув би користь, коли би розпочато мирові переговори, як не Німеччина? Але причини кроку Німеччини представляють ся ще яснійше, коли зважить ся внутрішний стан у наших ворогів. Спробувати витягнути користь з своїх хвилевих територіяльних здобутків, заки окажеть ся внутрішна слабість, ось правдивий змисл ворожого кроку, а на випадок невдачі того кроку використати відмову ворогів, щоби скріпити упадаючого духа свого народу. Та сей крок має також иньшу цїль. Не понимаючи правдивого духа Росії, вороги обманюють себе, що знайдуть у нас боязливих людий, які дадуть ся хочби на хвильку впровадити в блуд брехнями предложеня. Так не буде. Не захитаєть ся віра Росії, противно ціла Росія скупить ся тим сильнійше коло цара, котрий від початку війни заявляє, що не заключить мира, доки останний жовнїр ворожий не покине нашого краю. Російське правительство з тим більшою енерґією буде стреміти до осягненя цїлий представлених панам, коли ви наново розпочинали працю. Воно буде стреміти передовсім до загальної співпраці, одинокого середника до осягненя цїли, яку лелїють наші серця: до знищеня ворога. Російське правительство відкидає з обуренєм думку перерваня борби, щоби Німцям позволити використати останну можливість, яка їм надаєть ся, щоби піддати Европу під своє верховодство. Ті всї безчисленні жертви були би даремними, колиби заключено передвчасний мир з ворогом, котрого сили вправдї ослаблені, але не зломані. В тім рішеню находить ся Росія в повнім порозуміню з всїми хоробрими союзниками. Ми всї в рівній мірі переняті конечністю довести війну до побідного кінця і з тої дороги не дамо ся відвести жадним маневром ворога“.

Пос. Шидловський іменем бльоку поставив такий дневний порядок:

„Дума вислухавши бесїди мінїстра справ заграничних, прилучуєть ся одноголосно до катеґоричної відмови правительств звязаних союзом вдавати ся серед теперішних відносин в якінебудь мирові переговори і висказує погляд, що німецьке предложенє се новий доказ немочи ворога, се тільки обман, котрий в дійсности не числить на поводженє, але силкуєть ся скинути на других відвічальність за початє війни і її дальше триванє, щоби в очах німецької публичної опінії освободити ся від вини. Дума думає, що передвчасний мир приніс би не тільки коротке триванє мира, але і небезпеку нової кровавої війни і нові доймаючі жертви, думає, що тривалий мир є можливий тільки по цілковитій побідї над військовою силою ворога і доперва тодї, коли Німеччина рішучо відступить від своїх стремлїнь, котрі зробили їх виновниками світової війни та її жорстокостий“.

Президент Родзянко в довшій бесїдї заявив ся за відкиненем мирового предложеня і поручав приняти дневний порядок.

Дума приняла одноголосно поставлене Шидловським внесене перейти до дневного порядку.

Світова війна.

Папський орґан про мир.

ЛЮГАНО. Італійська преса оголошує нині текст мирових пропозицій і урядовий коментар віденський, як також бесіду канцлера.

„Osservatore Romano“ пише: Годі незрозуміти значіня заяви Німеччини і Австро-Угорщини. Се не є предложенє з конкретними услівями мира, але запрошенє до засадничої згоди на розпочате мирових переговорів, що мають допровадити доперва до мира. Продовжене статі сконфіскувала цензура.

Японія опускає коаліцію.

„Bas. Anzeiger“ доносить, що Японія задумує покинути коаліцію, а то длятого, що коаліція не хоче сповнити деяких жадань Японії. Достава амуниції для Росії вже устала.

Протести російського правительства.

Російські дневники доносять про протест свого правительства через еспанське правительство проти примусової військової бранки російських підданих в польськім королівстві, називаючи се нарушенєм міжнародного права.

Приходять до розуму.

Деякі італійські дневники покинули відмовне становище і домагають ся подання до відома условин мира.

„Corriere d' Italia“ пише, що було би промахом відкидати a limine предложенє. Найімовірнійше осередні держави спитають ся, які услівя ставить антант.

Петроград зітхає до мира!

Справоздавець „Vossische Zeitung“ доносить зі Стокгольма про враженя, які мирове предложенє викликало в Росії. Хто хоче переконатись про дійсний настрій населеня в справі мирових предложень, най не читає петроградських дневників, бо вони не мають нічого спільного з публичною опінією. Треба було бачити, що діялось в Петрограді в середу і в четвер в помешканях, гостинницях, трамваях і т. и. Не буде перебордщеня, коли скажеть ся, що Петроград зітхає до мира.

З грецьких перемін.

РИМ. Аґ. Стефані доносить з Атен: Піврядова нота доносить, що король і правительство мимо тяжких жадань антанта рішило приняти ультімат, щоби зложити доказ свого щирого відношеня.

В Галичині.

З російського звідомленя з 15. грудня:

Коло години 5 ої по полудни неприятель зосередивши арматний огонь підприняв наступ на околицю Батькова, лісок в Гукалівцях і на відтинок Млинівці, виходячи з села Грабківці по обох боках зелізниці Золочів-Тернопіль. Огонь нашої піхоти і артилерії приняв неприятеля, який примістив ся у віддали 300 до 400 м. перед нашими ровами. Тимчасом удалось неприятелеви в околиці Млинівців вдерти ся до ровів одної з наших компаній. Серед темряви заатакував неприятель дві наші сторожі на схід від села Конюхи і приневолив одну з них відступити до перших ровів. У відтинку другої сторожі примістив ся неприятель перед перешкодами.

Яка буде відповідь.

У віденських кругах думають, що остаточна відповідь коаліції на мирове предложенє не буде цілковито відмовна. Мимо формального відкиненя предложень буде можливість дальшої дебати, яка може привести до виміни поглядів. — Є чутки, що Анґлія жадати ме конечно, щоби Німці увільнили зайняті области Франції і Бельґії і то ще перед початком мирових переговорів.

Як траґедія має продовжитись...

Часопись „Daily News“ домагає ся, щоби Німці і союзники отверто виявили свої мирові услівя. Як-би союзники того не зробили, а вказались від мирових переговорів, то була би найбільша побіда німецької дипльоматії. Як воєнна траґедія має тривати ще й через зиму 1917, то постараймо ся, щоби відвічальність не впала на нас. Як-що виявить ся, що не можемо дістати справедливих условин мира, будемо мусіли війну вести дальше.

Заворушенє в Портуґалії.

В Портуґалії піднялись заворушеня при участи ріжних відділів військ. Заворушенє є протестом проби висиланя війська на европейські поля бою. Получення перервані, тому й трудно провірити розміри заворушень. Еспанські часописи приносять вісти, що заворушенє здавлено, а провідників Махадо і Сантос увязнено. В Лізбоні спокій. Положенє в Портуґалії є дуже критичне. Армія є противна участи у війні.

Цісар Вільгельм про мирові предложеня.

Перед фронтом військ в Мілюзі виголосив цісар Вільгельм бесіду, в котрій сказав, що мирові предложеня виготовив в тім глибоким переконаню, що осередні держави стануть рішучими побідниками в сій війні. Що з того вийде, цісар ще не знає. Тепер однак залежить від коаліції, чи війна має дальше вести ся. „Коли держави коаліції — говорив цісар до жовнірів — не мають ще досить, то знаю, що ви їм...“ (тут ужив цісар Вільгельм сильного вояцького слова). Відтак оповідав цісар про подробиці вступленя до Букарешту. Згадав, що великі склади збіжа впали в руки побідників, а між тим і те, що було призначене для Анґлії. „Анґлійці — сказав — заплатили за збіже, а ми його зїмо, і то називаєть ся війна, що має нас виголодити.“

Ґенеральний стрейк в Еспанії.

МАДРИТ. На знак протесту проти дорожні і безробітя заповіджено на 18. с. м. ґенеральний стрейк в Еспанії.

Америка супроти мирових предложень.

НЮ ЙОРК. З Вашінґтону доносять, що в заграничній політиці Америки не прийшло до жадної зміни. Не змінилось нічого також в справі підводних суден в відношеню до Німеччини та Австро-Угорщини і в иньших справах в відношеню до Анґлії та її союзників. Сі відомости потвердив один високий урядник. Таку заяву викликало донесенє одного дневника нюйорського, в котрім було сказано, будьтоби Вільзон був неприхильний для Німеччини. Американське правительство домагаєть ся тільки, щоби Німеччина провадила війну підводними суднами в межах правил міжнародного права і щоби доховала обітниці, які поробила Сполученим Державам.

ВАШІНҐТОН. Мирові ноти Німеччини, Австро-Угорщини і Туреччини закомуніковано столицям почвірного порозуміня без жадного додатку з боку Сполучених Держав.

З головної австрійської кватири.

З д. 17. грудня 1916:

Східний фронт.

Фронт ґенерала пільного маршалка Макензена:

У східній Волощині війська ґенерала Фалькенгайна перейшли в кількох місцях відтинок Бузеу. Вчера полонено 1.150 бранців, здобуто 18 льокотив і около 400 наладованих вагонів.

Фронт ґенерала полковника арх Йосифа.

На полудне від Валепутни австро-угорські війська протинаступом відперли атак двох російських батальйонів, причім полонили хорунжого і 65 жовнярів. В долині Ус і на захід від долини Чібо німецькі відділи випали зі своєї лінії і полонили кількадесять бранців.

Фронт баварського князя Леопольда:

На полудне від Бель Порс німецькі відділи пішли приступом на ворожі становиська і здобули їх на ширині 600 метрів. В руках атакуючих зістало 5 офіцирів, 300 жовнярів, 3 скорострілів і 3 метавки мін.

На італійськім і півд.-східнім фронті.

Положенє не змінило ся.

Заст. шефа ґен. штабу Ф. Гефер.

З головної німецької кватири.

З д. 17. грудня.

На східнім фронті:

Фронт пільного маршалка баварського наслідн. престола Рупрехта:

Коло Антам на північ від Анкр пробували анґлійські відділи під ослоною сильного огня вдерти ся в наші рови. Відперто їх кріваво.

Фронт пруського наслідника престола:

На західнім березі Мози продовжали вчера Французи свій наступ. По завзятій борбі лишило ся при них Беценво і ліс на захід від села. Їх наступи ведені дальше в північнім напрямі зломили ся перед нашими становищами на хребті горбів на північ від села Беценво.

Східний фронт.

Фронт баварського князя Леопольда:

По сильнім огневім приготованю заатакували Росіяни коло Ілукшти на північний захід від Динабурґа. На північ від зелізниці Ковель-Луцк части брандебурського резервового полку піхоти ч. 52 взяли приступом російські становиська на ширині близько 600 метрів. Полонено 5 офіцирів і 300 жовнярів. Здобуто пару скорострілів і метавок мін.

Фронт ґенерала полковника арх. Йосифа.

На Цимброставі в Карпатах лісних і в долині Ус німецькі війська виконали випад з власних ліній, полонили кількадесять бранців і прогнали неприятеля, який боронив ся. Також на полудне від Местіканешті над Бистрицею вели ся борби на полю перед становищами.

Фронт маршалка пільного Макензена.

Відтинок Бузеу перейшли ми на широкім фронті. В наші руки попалось крім 1.150 бранців, 19 льокомотив і около 400 зелізничих ваґонів в більшій части наладованих, а також велике число підвод. В Добруджі скора погоня стрічає лиш подекуди ворожий опір. Наші війська прийшли близько области лісів в північній части краю, де є сподівана оборона.

Македонський фронт:

Не було більшої боєвої діяльности.

Перший ґенеральний кватирмайстер Людендорф.

На морі.

Одна з наших підводних лодок дня 12-го грудня ушкодила тяжко торпедою у віддали 55 миль морських в південно-східнім напрямі від Мальти француський лінійний корабель „Patrie“. Иньша підводна лодка потопила торпедою дня 11 грудня уоружений пароплав „Маґелян“, на південний схід від острова Пантеґерія, на котрого покладі було понад 1000 жовнярів.

Відокремленє Галичини!

З Берліна доносять: „Vossische Zeitung“ поміщує ряд інформацій з Відня в справі нового кабінету. Між иньшим стверджує вона, що кабінет Шпіцміллера належить уважати за переходовий, а за дійсного кандидата на гідність премієра належить уважати князя Конрада фон Гогенльое. Що до програми Шпіцміллера, „Vossische Zeitung“ подає вістку, що він має намір перевести угоду з Мадярами, а правдоподібно також відокремлене Галичини з поминенєм парляменту, дорогою октройованя.

„Українська Парляментарна Репрезентація“.

Засіданє „Української Парляментарної Репрезентації“ відбуде ся в четвер дня 21-го грудня о годині 10-тій перед полуднем. Крім парляментарних послів запрошено до участи по змозі і послів соймових.

НОВИНКИ.

— **Від видавництва.** Наближаєть ся кінець адміністраційного року. Просимо вирівнати всі залеглости. Хто не заплатить довгу і не пришле предплати на ново, тому з днем 1. січня нового стилю здержимо висилку часописи. При нинїшних тяжких відносинах ніхто не має права жадати часописи на кредит.

— **Уконституоване господарської комісії укр. парляментарної репрезентації.** Покликані українською парляментарною репрезентацією члени сеї комісії: Др Евген Олесницький, др Кость Левицький, др Микола Лагодинський, Василь Стефаник і проф. Роман Залозецький зібрали ся в дни 11. с. м. у дра Евгена Олесницького на конституюче засідане під проводом президента Юл. Романчука.

На внесене проф. Ром. Залозецького кооптувала комісія одноголосно як членів: о. кан. Тита Войнаровського, посла Вол. Сінґалевича і п. Василя Струка.

Опісля вибрано одноголосно: головою комісії дра Евгена Олесницького, заступниками голови дра Костя Левицького· секретарем п. Василя Струка.

Рішено відбувати чергові засідання кождого понеділка у дра Евгена Олесницького.

В наслідок важних і нетерплячих проволоки справ відбула комісія слідуюче засідане вже в дни 14. с. м.

Найблизше засідане відбуде ся в дни 18. с. м.

Письма для комісії належить адресувати: Dr Eugen Olesnickyj. Wien VIII. Albertgasse 6 Tür 9.

— **Слава народному учительству!** Комітет для українського народного учительства ухвалив на сходинах дня 8. грудня 1916 р. 5%-ове оподаткованє від місячної платнї на фонд народної оборони. Доси зложено 165 корон.

Звертаємось отсею дорогою до Вп. товаришок-ів, щоби зволили особисто будьто переказом передати припадаючу на них квоту в найкоротшім часї на руки касієра тов. Гранківського Антона, Wien VIII. Strozzig. 32/12. — За виділ: Андр. Яворський, голова. Іван Завадович, секретар.

— **Іменованє Українця.** Мінїстер скарбу переніс Петра Давидовського адюнкта дирекції помічних урядів в галицькій прокураторії скарбу з IX. до VIII. ранґи державних урядників.

— **Знаменне явище.** Мінїстер внутрішних справ відібрав „дебіт“ двом польським часописям видаваним в Познани: „Kurjer-ови poznańsk-ому“ і „Dziennik-ови poznańsk-ому“. Перший заступав щиро і явно москвофільський напрям, другий був більше дипльоматичний і здержливий. та у відношеню до нашої держави позваляв собі на дуже смілі вибрики.

— **Russisch-Polen ist unser!** При міських виборах з II. курії в Люблинї вибрано 10 жидівських а 2 польських кандидатів.

— **Завіщанє пок. Цїсаря.** Цїсар Франц Иосиф I. зарядив в своїм завіщаню, щоби з його приватного майна суму 60,000.000 корон, або проценти від тих гроший призначено на інвалїдів і на родини упавших в бою.

— **На V, воєнну позичку.** Мінїстер скарбу дав дозвіл, щоби підписки на V. воєнну позичку приймати ще по 15. грудня.

— **Контроля часових увільнень.** Дирекція поліції оповіщує з порученя II. армії, що всї обовязані, а часово звільнені від військової служби мають все мати при собі свої військові документи.

— **Нове відзначенє.** Цїсар установив військовий хрест Карла для військових відзначень.

— **Телеґрафічний рух з Росією.** Дирекція почт і телеґрафів оголошує, що привертаєть ся знов телеґрафічний рух до Росії. Телеґрами (до бранців) можуть бути писані тільки по нїмецьки, російськи або французьки. Належ тість виносить 60 сот. (такса засаднича) і 53 сот. за кожде слово.

— **Обмеженє святочних подорожий.** З огляду на обмежені середники рух слід обмежити подорожі в часї свят до найконечнїйших випадків, бо годї буде ручити за безуслівний перевіз.

— **Коронація на Угорщинї** відбудеть ся в Будапештї д. 30. грудня. Перед коронаційним актом буде засідане палати послів і панів. Коронаційну присягу зложить король в церкві, почім піде в святочнім походї на коронаційний холм, де мечем св. Стефана ударить в чотири сторони світа. В полудне відбудеть ся коронаційний бенкет.

— **Французька господарка.** На оногдїшнім засіданю французького парляменту ствердив один посол, що в наслідок недостачі перевозових середників в пристани Ляпаліс зігнуло ся 6 мілїонів мішків вівса вартости 30 мілїонів франків. На думку посла в наслідок злої господарки у Франції було вже доси шкоди на 5 мілїярдів франків.

— **З почти.** Тепер вільно висилати приватні пакети тільки до слідуючих полевих почт зглядно етапових означених числами: 5, 5/III, 9, 11,13, 14, 19, 19/ II, 20, 23, 24, 26, 33, 35, 37, 38, 40, 42, 44, 47, 49, 50. 51, 53, 55, 60, 63, 66, 68. 69,, 70, 76, 77, 79, 84, 85 90, 92. 102, 103, 105, 107, 109. 111, 113, 117/II, 117/III, 120, 125, 127, 128, 131, 133, 138, 144, 145, 146, 147, 148, 150, 153, 155, 161, 165, 166, 167, 168, 170, 171, 175, 176, 177, 179, 180, 182. 183, 184, 185, 190, 191, 195, 195/II, 195/III, 203, 205, 208, 209, 212; 220, 221, 222, 223, 224, 226, 227, 229, 230, 232, 234, 235, 239, 240, 243, 244, 245, 246, 247, 250, 251. 252, 253, 254, 255, 256, 258, 259, 260, 262, 263, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276,279, 280, 281, 282, 283, 284, 289, 291, 292, 293, 295, 296, 297, 298, 302, 303, 304, 306, 307, 312, 315, 316, 317, 318, 319, 324, 332, 333, 334, 335, 336. 338, 339, 340, 341. 343, 350, 352, 354, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 364, 368, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 380, 381, 382, 383, 388, 388/II, 388/III, 389, 390, 391, 392, 396, 398, 399, 400, 400/II. 400/III, 404, 405, 406, 408, 409, 410, 412, 413, 416, 418, 419, 420, 421, 423, 424, 426, 428, 429, 431, 132, 434, 435, 436, 444, 444/II, 444/III, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 600, 602, 605. 607, 608, 611, 612, 613, 620 і 630.

До сталих (не числами означених тільки після місцевостий названих) етапових урядів почтових оа окупованих областях Королївства польського, Сербії, Чорногори і Альбанії є приватний рух пакетовий допущений з виїмком урядів Митровиця над Коссово і Новіпазар.

— **В справі театру.** Дістаємо слідуюче письмо: У відповідь на нотатку у Вашій цінній часописи, що підносить деякі недомоги нашого театру маю честь пояснити, що: 1) Представленя опізняють ся з причини, що наша публика в своїй переважній части зачинає доперва о годині 7-мій куповати білети до театру і через те перед виданем жаданих білетів представленя не можу зачинати. 2) Павзи поміж поодинокими актами протягають ся з причини браку хочби примітивної, сценїчної машинерії, а перед закупном сих уряджень „Бесїдою“ як властителем театру є неможливо скорше уставити зміну сценерії. 3) Публика тому сама забирає собі з ґардероби зложені там річи, бо товариство ім. Лисенка, яке є властителем будинку театрального, не вспіло ще уставити в ґардеробі відповідних відграничень від публики, а я не хочу проти сеї публики кликати помочи поліції. З глибоким поважанем Альфред Будзиновський управитель театру.

ПОМЕРЛИ.

О. Теодор Василик, парох Гозїєва ад Болехів по тяжкій хоробі упокоїв ся 13. грудня, полишаючи 3 сироти-діточки. Ненька-Україна тратить в Покійнім вельми щирого патріота, а громада примірного-трудящого пароха.

ОПОВІСТКИ.

Второк, дня 17. грудня 1916.

Нинї: 19. грудня гр.-кат. Николая, римо-кат. Фавста.

Завтра: 20. грудня гр.-кат. Амврозія, римо-кат. Теофіля.

○ **Замість цвітів** на далеку, самітну могилу незабутньої матери Розалії з Кушликів Весоловської складають сини в перші сумні роковини смерти 50 К. на „Волинські школи“.

○ **Український Народний театр „Бесїда“.** Саля товариства ім. Лисенка при ул. Шашкевича ч. 5.

У второк 19. грудня місто „Наталки Полтавки“ „Батько“ драма на 3 дії Стріндберґа.

В пятницю, дня 22 грудня „Вихованець“ народна комедія на 3 дії Л. Янчука.

В понедїлок, дня 25. грудня дохід на фонд Інвалїдів У. С. В. „Невольник“ драм. малюнки в 5 діях М. Кропивницького.

Білети можна скорше набути в „Народній Торговлї“.

Початок о год. 7.

○ **Поміч для шкільної української молодїжи в Празї.** Дальші дари прислали: K. k. priv. Oesterreichische Credit-Anstalt у Відни К 110. Гофрат Карло Ціперновський, професор електротехнїки в Будапештї К 50. Миколай Терлецький К 50. Гіллє і Діттріх в Шенлїнде К 50. Др. Иосиф Лерх, аптикар К 50. Fürsorgekomitee für die Bukowinaer Flüchtlinge у Відни К 700. Гофрат О. Т. Блятий К 20. Радник суду Вінкентий Яворський і Федор Давидчак в Сараєві К 30. Неназвана Добродійка в Празї К 30. Іван Креминецький, властитель фабрики жарових лямп у Відни К. 25. Tramway u. Elektrizitätsgesellschaft Linz-Urfahr К 20. Обербаврат професор Теодор Бах К 10. Василь Витвицький, директор укр. школи і бурси в Нуслях К 10. Ольга Равлюк К 10. Іван Полотнюк однорічний самозванець К 10. Директор Людвик Гебгард К 5. Стефан Березюк К 3. Василь Бойчук К 2. Олекса Мороз К 3. Андрій Рудяк К 2, Іван Баланьчук К 1. М. Андрущишина збірка: (Шафранек ц. к. оберл. К 4. Густав Ерліх К 5. І. Леговіц К 1. Карло Плавец К 10. Ян Пік К 10. Карло Бенда К 10.) разом К 1222, а дочисливши квоту попередних збірок К 2.527·50, вплинуло корон 3.749·50.

Сердечно дякую за ласкаві дари і прошу нових Добродіїв о поміч для дітвори і для бурси. Моя адреса: Hofrat Dr. I. Puluj Smichow, Ferdinandskai 29.

За комітет помочі для шкільної молодїжи в Празї. — І Пулюй.

○ **Український жіночий комітет помочи для ранених** доносить, що в середу 20. грудня с. р. о 6 год. вечером відбуде ся засідане в Укр. Захоронці вул. Руська ч. 3.

Просить ся отсим усїх охочих до працї, як також взиває ся усїх членів прибути точно на засідане. З огляду на се, що на слідуючий рік леґітимації, уповажнюючі членів комітету до відвіджуваня ранених в усїх тутешних шпиталях, є вже неважні, просить ся віддати президії усї леґітимації, для відновленя їх у військових властий.

Панї, які могуть знайти хоч дві-три години для відвіданя раз в тижни тим, що жертвували своє здоровлє в оборонї вітчини, просить ся конечно явитись, щоб особисто зголосити свою охоту стати членом висше згаданого комітету.

Має ся повну надію, що на отсей горячий зазив—просьбу явить ся численно наше львівське жіноцтво, щоб сповнити гарне завдане несеня помочи раненим і інвалїдам.

Праця членів комітету не є зовсїм утяжлива, противно дуже приємна, бо дає внутрішне вдоволене, що сповняє ся свій найгарнїйший і найактуальнїйший обовязок.

За комітет:

Олена Будзиновська, голова. Одарка Навроцька, секретарка. 2—3

Послїднї вісти.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 18. грудня 1916.

На східнім фронтї.

Фронт маршалка пільного Макензена:

Положене незмінене.

Фронт ґенерала полковника арх. Йосифа:

По обох сторонах долини Uz піднімали Росіяни по сильнім огневім приготованю наступи на наші становиска. Боротьба ще не покінчена.

Фронт ґенерала пільного маршалка князя Леопольда Баварського:

Російські наступи на наші лїнії під Августівкою були без успіху. Так само захитались ворожі наступи проти наших нових становиськ коло Поршка.

На італійськім і півд.-східнім фронтї.

Ніяких замітнїших подій.

Заступник шефа Ґенерального штабу пільний маршалок-поручник Ф. Гефер.

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

На західнім фронті.

Ніяких важнійших подій. Також в области Сомми і Мози тільки мала боєва діяльність.

На східнім фронті.

Фронт ґенерала пільного маршалка князя Леопольда Баварського:

На північний захід від Луцка старали ся Росіяни відбити забрані нами 16. с. м. становиска коло Поршa. Рівнож захитались в нашім огни російські наступи коло Августівки, на полудне від Зборова.

Фронт ґенерала полковника арх. Йосифа:

В відтинку Mestacanesoz на схід від Золотої Бистриці була сильна артилерійська борба. В долині Uz місцеві боротьби із змінним вислідом.

На балканськім фронті.

Фронт маршалка пільного Макензена.

Положене не змінилось. На Pralla уступаючі ворожі кольони були острільовані нашими летунами з очевидним успіхом.

Фронт македонський:

Часами живійший огонь в луку Черни.

Перший ґенеральний квартирмайстер Людендорф.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Оголошеня.

Оголошене.

Загальні Збори Каси Задаткової в Стрию, стов. зар. з обм. пор. відбудуть ся дня 28. грудня 1916 р. о год. 10 рано в льокали Каси Задаткової в Стрию при ул. Трибунальській ч. 13.

Порядок дневний:

1) Отворене Зборів і відчитане протоколу послідних Загальних Зборів.
2) Справоздане Дирекції з діяльности і рахунків за рік 1914/15.
3) Відчитане звіту з переведеної ревізії ревізором Кравого Союза Ревіз.
4) Звіт Комісії ревізійної з внесенєм на уділене абсолюторії Дирекції і Совітови Управляюючому з діловодства і рахунків за рік 1914/15.
5) Внесеня Совіта Управляючого що до розділу зисків.
6) Затверджене вибору 3 членів Дирекції і 3 заступників на 3 літа.
7) Вибір трьох членів Совіта Управляючого на три літа, трьох членів Совіта Управляючого на два літа і трьох заступників Совіта Управляючого.
8) Вибір трьох членів Коміс. ревіз на один рік.

Стрий, дня 12. грудня 1916 р.

За Совіт Управляючий

Онофер Диба, голова Совіта — Йосиф Левицький, секретар.

Видає і відвічає за ред.: Д-р Сидір Голубович. — Друкарня А. Гольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19.